

ανδριακή press

Μηνιαία εφημερίδα της Άνδρου

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓ. 2026 • Αρ. Φύλ. 530 • Κωδ. ΟΙ 2658 • Έτος 69^ο • 4€ • Παρνασσού 2 | 05 61 Αθήνα • andriakipress.gr • andriaki@andriakipress.gr • Τηλ: 210 323.9958 6976 991026

Τουρισμός στην Άνδρο. Η μεγάλη πρόσκληση, η μεγάλη ευκαιρία!

Βρισκόμαστε προς την κορύφωση της φετινής τουριστικής περιόδου. Τα πλοία από τη Ραφήνα, μεταφέρουν καθημερινά εκατοντάδες επισκέπτες στην Άνδρο. Τα καταλύματα λειτουργούν σε υψηλές πληρότητες, η εστίαση, το εμπόριο και οι επιχειρήσεις του νησιού κινούνται στους πιο απαιτητικούς ρυθμούς της χρονιάς ενώ η τοπική οικονομία εισέρχεται στην περίοδο από την οποία εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό ο ετήσιος κύκλος εργασιών της.

Η εικόνα αυτή είναι ασφαλώς θετική. Δεν πρέπει όμως να μας αρκεί.

Η επιτυχία ενός σύγχρονου τουριστικού προορισμού δεν μετρίεται μόνο με τις αφίξεις. Μετρίεται από τη διάρκεια παραμονής των επισκεπτών, από τη μέση κατά κεφαλήν δαπάνη, από το οικονομικό αποτύπωμα που αφήνει ο τουρισμός στην τοπική κοινωνία και, κυρίως, από το ποσοστό εκείνων που επιλέγουν να επιστρέψουν.

Στον διεθνή τουρισμό η συζήτηση έχει αλλάξει εδώ και χρόνια. Δεν αρκεί πλέον να αυξάνονται οι αριθμοί. Αυτό που αναζητούν οι προορισμοί είναι μεγαλύτερη προστιθέμενη αξία, υψηλότερη ποιότητα υπηρεσιών και βιώσιμη ανάπτυξη. Το ζητούμενο δεν είναι να υποδεχόμαστε περισσότερους επισκέπτες με κάθε κόστος. Είναι να δημιουργείς μια ολοκληρωμένη ταξιδιωτική εμπειρία που να δικαιολογεί την επιλογή του επισκέπτη και να ενισχύει την τοπική οικονομία χωρίς να εξαντλεί τους φυσικούς και κοινωνικούς πόρους.

Η Άνδρος διαθέτει ένα σημαντικό ανταγωνιστικό πλεονέκτημα. Είναι το πιο μεγάλο νησί των Κυκλάδων κοντινό στην Αττική. Η σύντομη ακτοπλοϊκή σύνδεση αποτελεί ένα ισχυρό συγκριτικό πλεονέκτημα και προσφέρει τη δυνατότητα τόσο για πολυήμερες διακοπές όσο και για σύντομες αποδράσεις. Το πλεονέκτημα αυτό, όμως, χρειάζεται σωστή διαχείριση. Γιατί η εύκολη πρόσβαση μπορεί να μετατραπεί και σε παγίδα, εάν οδηγήσει αποκλειστικά σε τουρισμό χαμηλής δαπάνης ή σε επισκέψεις που δεν δημιουργούν ουσιαστική υπεραξία για την τοπική οικονομία.

Η πραγματική δύναμη της Άνδρου δεν βρίσκεται μόνο στις παραλίες της. Βρίσκεται στη μοναδική ταυτότητά της. Στα μονοπάτια που διασχίζουν ένα από τα πιο ιδιαίτερα φυσικά τοπία του Αιγαίου. Στα τρεχούμενα νερά που κάνουν το νησί να ξεχωρίζει στις Κυκλάδες. Στην αρχοντική Χώρα, στη ναυτική ιστορία, στα μουσεία, στα μοναστήρια, στις πολιτιστικές εκδηλώσεις, στην τοπική γαστρονομία και στην αυθεντικότητα των ανθρώπων της.

Αυτό είναι το πραγματικό τουριστικό προϊόν της Άνδρου.

Ο σύγχρονος ταξιδιώτης δεν αγοράζει απλώς ένα δωμάτιο. Επιλέγει μια συνολική εμπειρία. Αξιολογεί την καθαριότητα, την αισθητική του δημόσιου χώρου, την ποιότητα των υπηρεσιών, την εξυπηρέτηση, την ψηφιακή παρουσία του προορισμού, την οδική ασφάλεια, τη σήμανση των μονοπατιών, την ευκολία στις μετακινήσεις, την οργάνωση των παραλιών και την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος. Όλα αυτά αποτελούν πλέον αναπόσπαστα στοιχεία της ανταγωνιστικότητας ενός προορισμού.

Την ίδια στιγμή, η αυξημένη επισκεψιμότητα δημιουργεί και αυξημένες απαιτήσεις. Η διαχείριση των απορριμμάτων, η επάρκεια των υδάτινων πόρων, οι χώροι στάθμευσης, η κυκλοφορία, οι λιμενικές εγκαταστάσεις, η προστασία των ακτών και των οικισμών δεν είναι ζητήματα που μπορούν να αντιμετωπίζονται αποσπασματικά. Αποτελούν βασικούς δείκτες της φέρουσας ικανότητας του προορισμού και επηρεάζουν άμεσα τόσο την καθημερινότητα των κατοίκων όσο και την εμπειρία των επισκεπτών.

Είναι γεγονός ότι η Άνδρος έχει καταφέρει τα τελευταία χρόνια να ενισχύσει τη θέση της στον τουριστικό χάρτη. Η προβολή της στο εξωτερικό είναι μεγαλύτερη, οι εναλλακτικές μορφές τουρισμού αναπτύσσονται, οι πεζοπορικές διαδρομές, ο πολιτισμός, η γαστρονομία και η ναυτική της κληρονομιά δημιουργούν ένα ιδιαίτερο brand, διαφορετικό

Χαλκολιμνιώνας

από εκείνο πολλών άλλων κυκλαδίτικων προορισμών.

Όμως δεν πρέπει να εφησυχάζουμε.

Ο ανταγωνισμός είναι πλέον διεθνής. Κάθε χρόνο νέοι προορισμοί διεκδικούν το ίδιο κοινό, επενδύοντας σε υποδομές, τεχνολογία, ψηφιακή προβολή και αναβάθμιση των υπηρεσιών τους. Ο τουρισμός εξελίσσεται με ταχύτητα και όσοι μένουν στάσιμοι, σύντομα χάνουν το συγκριτικό τους πλεονέκτημα.

Έχει έρθει πλέον η στιγμή να αλλάξουμε και τον τρόπο με τον οποίο αξιολογούμε την επιτυχία μιας τουριστικής χρονιάς. Να πάψουμε να συζητάμε αποκλειστικά για τον αριθμό των αφίξεων ή των γεμάτων πλοίων και να δώσουμε μεγαλύτερη σημασία στους ποιοτικούς δείκτες. Στη μέση διάρκεια διαμονής, στη μέση δαπάνη ανά επισκέπτη, στην ενίσχυση της τοπικής επιχειρηματικότητας, στη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, στην επιμήκυνση της τουριστικής περιόδου και στην αύξηση των επισκεπτών που επιστρέφουν ξανά και ξανά στο νησί.

Γιατί ο επαναλαμβανόμενος επισκέπτης είναι ο μεγαλύτερος πρεσβευτής ενός προορισμού.

Η Άνδρος δεν χρειάζεται να ανταγωνιστεί άλλους προορισμούς αντιγράφοντας το μοντέλο τους. Δεν χρειάζεται μαζικό τουρισμό χωρίς όρια ούτε ανάπτυξη που θα αλλοιώσει τον χαρακτήρα της. Χρειάζεται στρατηγική, συνεργασία και επενδύσεις στην ποιότητα. Χρειάζεται να προστατεύσει αυτό που την κάνει μοναδική, γιατί αυτό ακριβώς είναι το μεγαλύτερο κεφάλαιό της.

Το πραγματικό στοίχημα δεν είναι να έχουμε κάθε καλοκαίρι περισσότερους επισκέπτες. Είναι κάθε επισκέπτης να αφήνει μεγαλύτερη αξία στον τόπο και κάθε κάτοικος να αισθάνεται ότι ο τουρισμός βελτώνει την ποιότητα ζωής του και δεν την επιβαρύνει.

Αυτή είναι η μεγάλη πρόκληση του τουρισμού σήμερα. Και αυτή θα είναι η μεγαλύτερη ευκαιρία της Άνδρου για τα χρόνια που έρχονται.

Έν Λευκώ

Πώς σε ξεγέλασε έτσι η ανάπτυξη;

Του

ΓΙΑΝΝΗ ΜΗΝΔΡΙΝΟΥ

Καθώς πλησιάζεις στο λιμάνι, η ανυπομονησία σου μεγαλώνει. Δέκα μήνες έχεις να πατήσεις το πόδι σου στην ιδιαίτερη πατρίδα, στο νησί σου το λατρεμένο. Από τη μια, δυο-τρεις απρόβλεπτες καταστάσεις την ώρα που ήσουν σχεδόν έτοιμος για το ταξίδι, «με το σακ βουαγιάζ στο χέρι», που λέει ο λόγος. Από την άλλη κάποιες αρρώστιες -ευτυχώς, τίποτε σοβαρό! Βάλε στην εξίσωση και την καθημερινή τρέλα της Αθήνας, πώς πέρασαν δέκα μήνες χωρίς να μυρίσεις νησί ούτε που το κατάλαβες.

Αλλά τώρα ήρθε η στιγμή να το απολαύσεις!

Αρχές Ιουλίου, η θάλασσα λάδι, το πλοίο πλησιάζει με σταθερή ταχύτητα προς τον φάρο του λιμανιού κι εσύ χαζεύεις τις καινούργιες οικοδομές που πρόλαβαν και στήθηκαν μέσα σε δέκα μήνες.

Ανάπτυξη!

Το πλοίο κόβει ταχύτητα. Σχεδόν αμέσως έρχεται η ανακρίνωσή από τα μεγάφωνα:

«Κυρίες και κύριοι, το πλοίο θα παραμείνει για λίγα λεπτά

έξω από το λιμάνι, λόγω αυξημένης κίνησης. Σας ευχαριστούμε για την κατανόηση».

Αμέσως αρχίζουν οι μουρμούρες, οι γκρίνιες και τα παράπονα. Στα επόμενα δυο λεπτά έχεις μάθει πως φέτος στο νησί γίνεται «ο κακός χαμός»: πάνω από 15 πλοία, συμβατικά και ταχύπλοα δένουν καθημερινά στο λιμάνι. Δυο μπαίνουν, δυο βγαίνουν, καθυστερήσεις, συνωστισμός, εκνευρισμός, ανυπομονησία.

«Κι όταν έχει μελτέμι οκτώ μποφόρ τι θα γίνει;», αναρωτιέσαι. Ξέρεις καλά, από προηγούμενα χρόνια πως το λιμεναρχείο αφήνει μόνο ένα πλοίο στο λιμάνι, όταν το μελτέμι ξεπερνά τα έξι μποφόρ. Αλλά σκέφτεσαι πως για να έχει τόσα δρομολόγια φέτος, θα έχει και περισσότερο κόσμο το νησί. Χαμογελάς.

«Τουλάχιστον να δουλέψουν λίγο περισσότερο οι επαγγελματίες», σκέφτεσαι. Και είσαι βέβαιος ότι ο κύριος με το μoustάκι μπροστά σου, που ωρύεται πως «τέτοιο χάλι δεν έχει ματαγίνει» κι ότι «πολεμάνε οι εφοπλιστές να φάει ο ένας τον άλλο και την πληρώνουμε εμείς», είναι απλά υπερβολικός. Όπως οι περισσότεροι Έλληνες.

Σχεδόν μια ώρα αργότερα τα έχεις ξεχάσει όλα αυτά! Η διαδρομή από το λιμάνι μέχρι την πρωτεύουσα του νησιού σου φαίνεται απaráλλαχτα μαγευτική. Μπορεί και πιο μαγευτική φέτος, βλέπεις έχουν καθαρίσει καλά τους δρόμους, οι λακούβες στο οδόστρωμα έχουν καλυφθεί, τα υπόστεγα στα χωριά λάμπουν από την καθαριότητα του ασβέστη.

Η καρδιά σου φτερουγίζει.

Στο κεντρικό σταυροδρόμι του νησιού, εκεί που ο δρόμος χωρίζεται στα δυο τραβώντας από τη μια προς το νότιο άκρο κι από την άλλη προς την πρωτεύουσα, στρίβεις αριστερά.

Εσύ πηγαίνεις προς την πρωτεύουσα... όμως τι ακριβώς είναι αυτό που αντικρίζεις στα αριστερά σου; Δεν το πιστεύεις! Ένα φωτοβολταϊκό πάρκο! «Από πού ξεφύτρωσε αυτό;», αναρωτιέσαι. Αλλά πριν συνέλθεις από την έκπληξη, βλέπεις και δεύτερο. Ακριβώς δίπλα στο πρώτο. Και λίγο πιο κάτω μια τρίτη συστοιχία από πάνελ. Αυτή τη φορά στα δεξιά σου, κάτω από το δρόμο, πολύ κοντά στην κεντρική μονάδα της ΔΕΗ.

Σταματάς, χαζεύεις τον κάμπο που κάποτε έβγαζε όλα τα καλά του κόσμου: καλαμπόκια, φασόλια, ντομάτες, δεν υπήρχε κηπευτικό που να μην καλλιεργείται σ' αυτόν τον κάμπο χρόνια πριν.

Το βλέμμα σου απλώνεται... μόλις που διακρίνεις στο βάθος άλλα δυο φωτοβολταϊκά πάρκα να ετοιμάζονται. Πέντε συνολικά!

Νιώθεις ένα σφίξιμο στο στομάχι...

Πώς δεν έμαθες κάτι νωρίτερα, πώς σου ξέφυγε όλο αυτό, διάβασες πως στο νησί ξεσηκώθηκαν για τις ανεμογεννήτριες, αλλά για φωτοβολταϊκά δεν είχες διαβάσει κουβέντα.

Πώς σε ξεγέλασε έτσι η ανάπτυξη;

Υ.Γ. Κάθε ομοιότητα με πρόσωπα και καταστάσεις ΔΕΝ είναι τυχαία.